



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De lectione sanctarum Scripturarum. V

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

de eis recogitant. In vita sua aliquid esse videbantur, & modo de illis tacetur.

6. O quam citò transit gloria mundi! Utinam vita eorum scientiæ ipsorum concordasset, tunc bene studuissent & legissent. Quàm multi pereunt per vanam scientiam in seculo, qui parum curant de Dei seruitio? Et quia magis eligunt magni esse quàm humiles, ideo euanescent in cogitationibus suis. Verè magnus est, qui magnam habet charitatem. Verè magnus est, qui in se paruus est, & pro nihilo omne culmen honoris ducit. Verè prudens est, qui omnia terrena arbitratur vt stercora, vt Christum lucrifaciat. Et verè bene doctus est, qui Dei voluntatem facit, & suam voluntatem relinquit.

Eccle. 2.

Tit. 1.

Rom. 1.

Matth. 13.

& 23.

Phil. 3.

CAPVT IV.

De prouidentia, sive prudentia, in agendis.

1. Non est credendum omni verbo nec instinctui: sed cautè & longanimiter res est secundum Deum ponderanda. Proh dolor, saepe malum faciliùs, quàm bonum de alio creditur & dicitur: ita infirmi sumus. Sed perfecti viri non facilè credunt omni enarranti; quia sciunt infirmitatem humanam ad malum procliuem, & in verbis satis labilem.

1. Ioan. 4.

Gen. 3.

Iacob. 3.

Prou. 19.

Prou. 17.

Eccl. 19.

Prou. 12.

2. Magna sapientià, non esse præcipitem in agendis, nec pertinaciter in propriis stare sensibus. Ad hanc etiam pertinet, non quibuslibet hominum verbis credere, nec audita vel credita mox ad aliorum aures effundere. Cum sapiente & conscientioso viro consilium habe; & quare potiùs à meliore instrui, quàm tuas adinventiones sequi. Bona vita facit hominem sapientem secundum Deum, & expertum in multis. Quanto quis in se humilior fuerit, & Deo subiectior; tanto in omnibus erit sapientior & pacatior.

Prou. 15. &

Eccl. 1.

CAPVT V.

De lectione sanctarum Scripturarum.

Veritas est in scripturis sanctis quærenda, non eloquentia. Omnis scriptura sacra eo spiritu debet legi, quo facta est. Quærere potiùs debemus utilitatè in scripturis, quàm subtilitatem sermonis. Ita libenter deuotos & simplices libros legere debemus, sicut altos & profundos. Non te offendat auctoritas scribentis, vtrum parua vel magna literaturæ fuerit, sed amor puræ veritatis te trahat ad legendum. Non quæras, quis hoc dixerit, sed quid dicatur attende.

Rom. 15.

1. Cor. 2.

Psal. 116.

Luci. 21.

2. Rom. 2. 8.

10. & Col. 3.

Prou. 1. &

18.

2. Homines transeunt sed veritas Domini manet in æternū. Sine personarū acceptione, variis modis loquitur nobis Deus. Curiositas nostra sæpe nos impedit in lectione scripturarum, quum volumus intelligere & discutere, vbi simpliciter esset transeundum. Si vis profectum haurire, lege humiliter, simpliciter, & fideliter; nec vnquam velis habere nomen scientiæ. Interroga libenter, & audi tacens verba sanctorum: nec displiceant tibi parabola seniorum, sine causa enim non proferuntur.

CAPVT VI.

De inordinatis affectionibus.

1. **Q**uandocunque homo aliquid inordinate appetit, statim in se inquietus fit. Superbus & avarus nunquam quiescunt, pauper & humilis spiritu in multitudine pacis conuersantur. Homo, qui necdum perfecte in se mortuus est, citò tentatur, & vincitur in paruis & vilibus rebus. Infirmus in spiritu, & quodammodo adhuc carnalis, & ad sensibilia inclinatus, difficulter se potest à terrenis desideriis ex toto abstrahere. Et ideo sæpe habet tristitiam, quum se subtrahit: leuiter etiam indignatur, si quis ei resistit.

2. Si autem prosequutus fuerit, quod concupiscit, statim ex reatu conscientie grauatur: quia sequutus est passionem suam, quæ nihil inuat ad pacem, quam quæsiuit. Resistendo igitur passionibus, inuenitur pax vera cordis, non autem eis seruendo. Non est ergo pax in corde hominis carnalis, non in homine exterioribus dedito, sed in seruido spiritali.

CAPVT VII.

De vana spe & elatione fugienda.

Ierem. 17.

Psal. 30.

Ierem. 9.

1. **V**anus est, qui spem suam ponit in hominibus, aut in creaturis. Non te pudeat aliis seruire amore Iesu Christi & pauperem in hoc saculo videri. Non stes super te ipsum, sed in Deo spem tuam constitue. Fac, quod in te est, & Deus adert bonæ voluntati tuæ. Non confidas in tua scientia, vel cuiusquam videntis astutia: sed magis in Dei gratia, qui adiuuat homiles, & de se præsumentes humiliat.

2. Ne glorieris in diuitiis, si adsunt, nec in amicis, quia potentes sunt: sed in Deo, qui omnia præstat, & seipsum super omnia dare desiderat. Non te extollas de magnitudine vel pulchritudine corporis, quæ modica infirmitate corrumpitur & deicidatur. Non placeas tibi ipsi, de habilitate aut ingenio tuo, ne displiceas Deo, cuius est totum, quicquid boni naturaliter habueris.

3. Non